

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

De europeiska heligas tro

Äldste José A. Teixeira

President för området Europa

Tro på Herren Jesus Kristus visar sig i vad vi väljer, särskilt under svårigheter. Genom att hålla fast vid ledstängens skördar de trofasta heliga i Europa de frukter som utlovats av Herren och blir mer andligt och timligt oberoende.

Moldavien

Sergej och Mariana fann det återställda evangeliet vid 19 års ålder. Efter att Sergej tagit sin examen i juridik och Mariana varit ute som missionär, valde familjen Covali att slå sig ner i Moldavien, där de flesta av de unga medlemmarna redan emigrerat till andra länder. De lever på hans inkomst "så att vårt hem kan ha evangeliet i centrum och vara en trygg plats där modern kan undervisa om att leva efter evangeliet".

"Det var svårt med bara en familjeförsörjare, men efter att ha prövat vår tro har Gud välsignat oss med tillräckligt för våra behov.

Mina medarbetare vet att jag inte arbetar på söndagar. När jag var 28 år blev jag kontorschef i Moldavien för en utländsk advokatfirma. Det var oväntat eftersom jag gått ut som missionär efter

juridikstudierna. Jag var rädd att jag efter två år skulle ha glömt det jag studerat och att ingen skulle anställa mig. Men när jag var 28 år, insåg jag att Herren betalade tiofalt. Jag var den yngste juristen i landet som var chef för en utländsk advokatfirma. Nu är jag 30, och känner mig välsignad som har det jobbet."

Tjeckien

Václav och Martina Šindýlkovi blev medlemmar i kyrkan som nygifta strax före stats-socialismens fall. De upplevde prövningar och välsignelser när de fostrade fem barn i ett land där två barn anses tillräckligt. Václav säger: "Evangeliet är det bästa vi kunde ge våra barn. I ett samhälle där båda föräldrarna behöver arbeta för att klara sig ekonomiskt, värderar vi eviga relationer. Eftersom familjen kommer främst, väljer jag att arbeta nära hemmet, med lägre lön. Min fru är hemma och skapar starka familjeband. Vi betalar fullt tionde och har alltid haft tillräckligt. Vår aktivitet i kyrkan motiverar barnen att delta. Men den verkliga nyckeln till rättfärdig framgång

Äldste
José A. Teixeira

är regelbundna tempelbesök. Anden berör oss och vi blir snällare och mer kärleksfulla mot varandra." Tre av deras barn har nu varit på mission.

Island

Artonåriga Karolina Gudnason på Island förbereder sig för en mission. Hon undvek det traditionella examensdrickandet genom att tacka nej till inbjudningar från vänner och bekanta. "Man kan inte ha kul utan alkohol", sa de. "Även om många inte förstod mina skäl, fick jag också chansen att bära mitt vittnesbörd för andra som lyssnade." Karolinas vittnesbörd är att "mod och inte kompromisser" skapar missionärsmöjligheter, som president Monson säger.

Italien

Broder Angelo Melone fick diagnosen lymfom, men hade

beslutsamhet och tro nog att gå från sjukhuset till kyrkan varje söndag under behandlingstiden. Angelo botades genom sin tro. Hans exempel på mod påverkade en ung undersökare till att bli medlem.

Senare manades broder Melone att förbereda familjen inför den kommande jordbävningen i L'Aquila. Den 6 april 2009 förstördes hans hem, som låg några kilometer från jordskalvets epicentrum. Hans familj kom undan med dokument och grundläggande förnödenheter. Kvällen innan hade en annan bil ställts på hans parkeringsplats, så han hade parkerat längre bort. Den andra bilen förstördes helt, medan hans egen klarade sig. Han och tre andra familjemedlemmar satt skyddade i den medan de väntade på räddningsarbetare från kyrkan.

Han sjuåriga dotter ritade en blid av deras förstörda hem: "Familjen Melones hem, förstört av jordbävningen." Han försäkrade henne: "Familjen Melones hem är byggt på evangeliets klippa och kommer aldrig att förstöras." Hon fick nytt hopp och log igen.

Det här är bara några av de många vittnesbörderna från trogna heliga i Europa-området. Jag vittnar om att när vi förblir trofasta kan vi finna glädje också mitt i livets utmaningar. ■

Ny mark bryts i Handen

Gunilla Olsson, Stockholm

Den 7 februari 2015 togs första spadtaget för det nya möteshus som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ska bygga centralt i Handen, Stockholm för både Handens och Vendelsö församling att träffas i.

Byggnaden beräknas stå klar redan innan jul 2015, men processen innan marken kunde brytas har varit lång. Redan 1987 kom kyrkan överens med kommunen om att bygga en kyrkobyggnad och enades om en plats för detta. Dessvärre fick man inte klartecken från kyrkans byggnadsnämnd centralt och projektet kom aldrig igång.

För några år sedan aktualiserades frågan igen och man inledde dialogen med kommunen för att hitta lämplig plats. Några som var med redan 1987 erinrade sig den då utsedda platsen och mycket riktigt, när kommunkartan för tomten plockades fram fanns redan ett inritat möteshus och det förelåg inga hinder för att nu realisera vad som aldrig kom att bli 28 år tidigare.

Malin Parada, ledare för Hjälpföreningen i Vendelsö församling, var en av de som glädde sig över byggstarten: "Jag ser personligen fram emot närheten till kyrkobyggnaden, och det ska

Göran Eriksson, ordförande i stadsbyggnadsnämnden, välkomnar den nya byggnaden.

Stavspresidenten för Stockholms södra stav, Marcus Karlsson, talar till dem som samlats.

bli roligt att bjuda in alla i vårt närområde. Jag hoppas att kommunen och samhället ska kunna se det goda vi bidrar med och att vi får många nyfikna besökare. Jag vill inbjuda alla kvinnor oavsett nationalitet, social ställning eller religion att komma till Hjälpföreningen.”

Cirka 150 personer samlades för en kortare ceremoni den kalla vinterdagen då första spadtaget togs. Där var medlemmar från de två berörda församlingarna och deras församlingsledare, ett antal nyfikna närboende och tillresande från närliggande församlingar samt stavsprent Marcus Karlsson och äldste Ingvar Olsson (områdessjuttio) med hustru Barbro. Där fanns också officiella representanter från kommunen: Göran Svensson (S) stadsbyggnadsnämndens ordförande, Martina Mossberg (M) oppositionsborgarråd och Stefan Johansson (M) stadsbyggnadsnämndens andre vice ordförande.

Det var en glad och hoppfull president Karlsson som talade till dem som samlats. ”Det känns alldeles fantastiskt att få stå här och vara med! Det är många genom åren som har önskat, efterfrågat, längtat och uppsänt böner för detta kapell. Vi undervisar och påminns i dessa byggnader om hur vi kan bli mer kristna, än godare medmänniskor och att se till vår nästas behov och tjäna med kärlek och barmhärtighet. I dessa byggnader undervisar vi om hur vi kan stärka familjen och hjälpa våra barn att bli strävsamma och goda samhällsmedborgare. Vi vill inbjuda fler att ta del av det vi har att ge.”

President Karlsson växte själv upp i Haninge kommun, som nu är kyrkans medlemstättaste kommun i Sverige med cirka 700 medlemmar. November 1969 flyttade familjen Per-Olof och Gunnel Petersson in i kommunen som första medlemsfamilj och sen dess har kyrkan fått ett starkt fäste lokalt.

Göran Svensson från kommunen välkomnade den byggnad som ska uppföras och sa i sitt tal: ”I

FOTO DAVID HEIDENBERG

Från vänster: Biskop Jerker Myhrberg, Vendelsö; Hjälpföreningens president Malin Parada, Vendelsö; Hjälpföreningens president Maria Öquist, Handen och biskop Ola Kärrn, Handen, tar gemensamt första spadtaget.

en vardag full av buller, stress och många intryck så tror jag att vi människor behöver platser som kan ge oss ro och platser som kan ge oss möjlighet till eftertanke. För vi behöver platser där vi känner gemenskap. När vi kommer samman för studier eller samlas för att gemensamt känna eller uttrycka något, då kan vi växa som individer och vi kan få styrka att klara av vardagen. Jag tror för min del att vi alla människor behöver känna att vi är del av något större och andra sammanhang än oss själva.”

Han framförde också en hälsning från Haninge kommun: ”Vi hoppas att detta ska bli en plats där ni kommer att trivas, och att ni får ett hus som ni nu känner blir det hus som ni har längtat efter i vad jag förstår 30 år. Vi är också tacksamma för att ni bygger ett hus som gör den här platsen intressantare och faktiskt betydligt vackrare än vad den är idag. Tack ska ni ha!” ■

Tre nya biskopsråd när gränserna drogs om i Stockholm

Gunilla Olsson, Stockholms stav

FOTO JAKOB HAGMAN

Stavsresident Jakob Hagman visar kartan med de nya gränsdragningarna för fyra församlingar i Stockholms stav.

Söndagen den 1 februari 2015 hölls ett gemensamt förlängt sakramentsmöte för de fyra stockholmsenheterna i Stockholms stav, Täby, Jakobsberg, Gubbängen och Stockholm. Att det skulle bli förändringar meddelades redan i inbjudan till mötet och spekulationerna var många.

Stavsresident Jakob Hagman gav en kort bakgrund för hur stavsresidentskapet noterat församlingarnas förändring med tiden, hur vissa enheter haft kraftig tillväxt när andra haft utflyttningar. Det tillsattes en

arbetsgrupp med uppgiften att se över eventuella förändringar för en bättre balans för samtliga berörda enheter.

Utifrån deras rekommendation fördes sedan en dialog med de berörda biskoparna och Hjälpföreningens presidentskap i staven, innan slutligen ett förslag lades fram och godkändes i Salt Lake City.

Gubbängens församling fortsätter att mötas i Gubbängens kapell och behåller alla sina medlemmar, samt får flytta gränsen aningen norrut så att den omfattar även Södermalm och de medlemmar som bor där.

Stockholms församling flyttar sina möten till Täby kapell och sina gränser ett stort kliv norrut. Den nya gränsen går precis sydväst om kapellet och fortsätter norrut ända till väg 265. Därmed blir det ett antal av Täby församlings tidigare medlemmar som numera tillhör Stockholms församling istället.

Täby församling blir en lite mindre enhet än tidigare och ryms förhoppningsvis bättre i sitt kapell på så vis. Deras nykallade biskop Gleissman uttryckte det väl när han önskade att ökat bänkutrymme skulle göra rum

för andra och att de skulle uppleva samma utrymme i sina hjärtan för att välkomna fler, men också för att bättre se varandra och församlingsmedlemmarnas individuella behov.

Jakobsbergs församling är den enda av de berörda församlingarna som behåller sitt nuvarande biskopsråd. De får sällskap av fler när gränserna flyttas så att hela Sundbyberg nu tillhör Jakobsbergs församling, men Ulriksdal tillhör nu Stockholms församling.

När gränserna var meddelade och förändringarna stod klara fick mötesdeltagarna i Gubbängen, Stockholm och Täby församlingar ställa sig upp församlingsvis och tacka av sina nuvarande biskopsråd och understödja de nykallade.

Gubbängens församling: Kristian Hahne, biskop; Hans

Stockholms församlingens nya biskopsråd, från vänster: Uwe Siebke, biskop, och Eduardo Cordova, andre rådgivare. (På fotot saknas förste rådgivaren Michal Layne.)

FOTO GUNILLA OLSSON

Gubbängens församlings nya biskopsråd, från vänster: Hans Henretta, förste rådgivare; Kristian Hahne, biskop; Dennis Balck, andre rådgivare.

Henretta, förste rådgivare;
Dennis Balck, andre rådgivare.

Stockholms församling:
Uwe Siebke, biskop; Michael Layne, förste rådgivare; Eduardo Cordova, andre rådgivare.

Täby församling: Henrik Gleissman, biskop; Daniel Aspelin, förste rådgivare; Johan Strandman, andre rådgivare.

Efter alla praktikaliteter följde ett härligt möte där nykallade biskopar, deras fruar och hela

stavspresidentskapet gavs möjlighet att ge sin syn på förändringarna, blicka framåt och vittna om känslan för sina kall.

En andlig fest följdes av en smörgåstårtefest arrangerad av Victoria Siebke, med god hjälp av andra medlemmar i Täby. Både den närvarande Anden, gemenskapen och överflödet av god smörgåstårta gav medlemmarna anledning att mingla i timmar efter mötets slut. ■

Täby församlings nya biskopsråd, från vänster: Daniel Aspelin, förste rådgivare; Henrik Gleissman, biskop; Johan Strandman, andre rådgivare.

Viktigt att bevara minnen medan vi kommer ihåg dem!

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

I dag finns det tankar i Kristianstads gren på att med videokamerans hjälp samla medlemmar och berätta minnen för varandra. Steg nummer två är att skriva ner dessa minnen och sedan skicka dem till kyrkans historiska bibliotek i Salt Lake City. "Alla församlingar och grenar har en intressant historia!" tycker grenens historiker, Britt Clark, "och det gäller att få dem på pränt. Snart kommer vi kanske med framtida teknik att kunna plocka fram på våra datorer vad som skickats till biblioteket i forna dagar. Vi kan ju inte vänta hur länge som helst med att berätta, för vårt minne försämras med åren."

Säkert finns det många överallt både i vårt eget och i andra länder som inser betydelsen av att vi lämnar efter oss en historia som kan bygga upp dem som kommer att ersätta oss. "Vi kanske inte kan lära dem något, men vi kan bygga upp deras tro genom att berätta hur Herren hjälpte oss på vår tid", säger Brita Eriksson, "och vi kan glädjas åt att vänskap består i all evighet!"

Brita Eriksson (87) och Birgitta Wennerlund (73) har arbetat mycket sida vid sida under årens lopp, från det att Birgitta flyttade tillbaka till Kristianstad i början av 1970-talet. Först tjänade de tillsammans i Primärföreningen, där de turades om att vara president och rådgivare. Sedan blev Brita seminarie lärare och satte många "Bra!" i kanten på den tidens hemuppgifter. Birgitta tog hand om de äldre ungdomarna i institutet.

"I Primär fick jag ett halsband efter 30 år", säger Brita, och Birgitta tror att hon nog tjänade lika länge i samma organisation. "Vi har fått följa många av våra ungdomar: Först hade vi dem

Brita Eriksson (till vänster) och Birgitta Wennerlund, två av många i kyrkan som kommit att älska varandra genom trofast tjänande under snart 45 år. Kristusstatyn i bakgrunden står i entrén till ett av kyrkans möteshus i Köpenhamn, där också gästhemmet är beläget.

Primär, sedan fick vi se dem växa upp och börja i seminariet och institutet, gå på mission, gifta sig i templet och bilda familj. Nu får vi se deras barn växa upp och följa i sina föräldrars fotspår. Det är väldigt roligt!" säger de båda.

Idag är Brita sångledare i Hjälpföreningen, förutom att hon är en mycket flitig besökare på släktforskningscentret, som Birgitta förestår. Vad är det då som gör att de känner en sådan varm och innerlig tacksamhet och vänskap?

"Minnena!", säger Birgitta. "Vi vill inte framhålla oss själva som om vi skulle skilja oss från mängden av trofasta syskon världen över. Men vi vill framhålla att tacksamheten och vänskapen stärks när vi strävar tillsammans för att hjälpa till i Guds verk.

Vi svetsas ihop på ett förunderligt sätt och kärleken till varandra växer, liksom enigheten ibland oss", säger Birgitta. "Vi har alltid litat på varandra", tillägger Brita, "och har tyckt om att hjälpa till där vi behövts. Vi har aldrig tackat nej till någon kallelse utan tvärtom blivit glada för varje möjlighet till tjänande."

De började sitt tjänande i ett äldre hus på Lyckans väg i Kristianstad. Där kan de skratta åt minnet när de försökte skära hål på bubbler i väven som tapetserarna lämnat efter sig. "Vi plattade till så gott det gick för att få det så fint som möjligt i vårt kära möteshus", säger de och skrattar gott åt minnena från reparationerna.

Flytten gick till ett modernare hus på samma lyckliga gata. Där fick Primär flera rum och samarbetet fortsatte. Hit flyttade flera danska familjer och Birgitta minns att det fanns både svenska, danska och chilenska barn i klasserna. Det svåraste var med de minsta barnen: "Vi visste inte om de förstod oss och vi förstod inte deras barnspråk. Men något måste väl ha fastnat för flera av dem har gått på mission och axlat grenspresidenters stora ansvar." Även presidenten för Malmö stav, Tony Clark, gick i Primär i Kristianstads gren. Birgitta minns hur han och Peter och Björn Eriksson fick öva att hålla tal genom att ställa sig på en stol och tala oförberett om ett ämne som de fick sig givet på stolen. "Ja, det var roligt! Och de var mycket duktiga", minns hon. ■

Kyrkans medlemmar erbjuds gratis tillgång till hemsidor för släktforskning

Dick Thörn, Webbredaktör

Medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga kan nu skapa egna konton hos Ancestry.com, Findmypast och MyHeritage utan kostnad. Hos Ancestry.com ges bland annat tillgång till svenska kyrkböcker. Genom dessa program kan medlemmarna göra mycket av sin släktforskning från sitt eget hem. Programmen kan hjälpa kyrkans medlemmar att hitta sina förfäder. De kan sedan erbjuda templets förrättningar för dem.

Här följer en kortfattad beskrivning av hur kyrkans medlemmar ansluter sig till de här kontona:

Börja med att klicka på länken familysearch.org/partneraccess. Välj sedan den samarbetspartner du vill ansluta dig till. Du kan välja alla tre, men du måste ansluta dig till en i taget. Klicka på någons "Join for free". Du kommer därefter att bli ombedd att logga in på FamilySearch.org med ditt LDS-konto. (Saknar du ett

LDS-konto kan du skapa ett sådant på ident.lds.org/sso/UI/Login). När du har loggat in på FamilySearch.org följer du den guidning som ges för att skapa ett konto för den samarbetspartner du valt.

Den svenska versionen av Ancestry.com nås via Ancestry.se. Här följer en kortfattad beskrivning av var man hittar de svenska kyrkböckerna på Ancestry.se:

- Välj "Sök" i menyn och klicka sedan på "Ancestrys kortregister".
- Ange nyckelordet "Sverige".
- Välj "Sverige, kyrkböcker, 1500-1941"
- Till höger på sidan väljer du län, församling, typ av register och slutligen årtalsintervall.

Kyrkans handledare inom släktforskning har inte möjlighet att erbjuda stöd i själva användandet av dessa program, men förhoppningsvis kan programmen vara till stor glädje och nytta. ■

FOTO DANIEL BLOMBERG

Isak med sin pappa Daniel och mamma Kathryn framför Jordanfloden.

Isak döptes i Jordanfloden

Sara Petersson, Stockholm södra stav

När Isak B. från Visby gren fyllde åtta år var han och hans familj på en längre vistelse i Jordanien. Det var viktigt för Isak att döpas på sin åttaårsdag. Isaks ögon lyser när han berättar: "På min födelsedag när jag fyllde åtta år döptes jag. Det var i Jordanfloden."

Glädjen över minnena från sitt dop går inte att ta miste på. Isak vill berätta mer om sitt dop. Han berättar att hans bästa kompis i Jordanien, Andrew med familj, var med på dopet. Isaks pappa Daniel, mamma Kathryn och Isaks fyra syskon var också med.

Jag frågar Isak hur det kändes att döpas. "Först lite pirrigt. Det kändes bättre när jag inte var under vattnet. Det är tur att man inte är under vattnet länge!"

Sedan kom Isak på något som han måste berätta: "Jesus döptes på samma ställe som jag!"

Jesus döptes i Jordanfloden för 2000 år sedan. Han visade oss att vi alla behöver döpas. Isak har verkligen följt Jesu exempel genom att döpas. Lite extra mycket liknar han Jesus eftersom han döptes i samma flod som Jesus. Pappa Daniel berättar att det var många turister en liten bit ifrån där Isak döptes. Det sägs att det är platsen där Jesus kan ha döpts. Men de valde en lite mer avskild plats för Isaks dop. Jesus döptes av en man som hette Johannes. Men Isak döptes av sin pappa Daniel.

Genom sitt exempel visade Jesus sin lydnad mot Gud. Isak säger: "Man lovar att komma till kyrkan när man döps. Det känns ganska bra att jag har gjort det."

En till viktig sak hände Isak när han var i Jordanien. Det hände förmodligen Jesus också, men Jesus var nog i Nasaret då:

"I Jordanien tappade jag en tand också!" ■

Jag kan alla trosartiklarna!

Sofia, 10 år, Utby församling

Kan du alla trosartiklarna? Jag kan alla! Vi var flera stycken äldre primärbarn som klarade det under året och vi hade tränat hårt.

Under hösten 2014 i Utby församling i Göteborgs stav utmanade alla stora primärbarn och biskopsrådet varandra i frågesport.

Sandra Renman som är en bra president hade gjort en riktigt klurig tävling. Det fanns både svåra och lätta frågor. Primärbarnen samarbetade bra och vann med 3 500 poäng.

Sedan i våras har vi tränat på trosartiklarna.

Och vi har samlat berlocker till nyckelringen. En siffra för varje trosartikel.

Det var kul att träna och kanske bli den första församlingen som klarade alla trosartiklarna? ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se. Under menyn "Kontakta oss" nere till höger, klickar du på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Mårdvägen 15, 136 45 Handen
Tel. 08-7770401

Redaktionen har fått nya medarbetare:

Gunilla Olsson, stavsreporter Stockholms stav
gunilla.m.olsson@gmail.com
Pelargatan 13, 121 47 Johanneshov
0737-193528

Sara Petersson, stavsreporter Stockholms södra stav
sara.petersson@gmail.com
Ragnebergsvägen 35, 136 67 Vendelsö

Elisabet Aase, stavsreporter Malmö stav
elisabetaase@gmail.com
Lagmansgatan 4C, 214 66 Malmö
0708-350151 ■